

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Τι σημαίνει η έξοδος από την Ενισχυμένη Εποπτεία

Η μεγαλύτερη ανεξαρτησία στην οικονομική πολιτική είναι ίσως το μεγαλύτερο κέρδος που θα έχει η Ελλάδα από το τέλος της επόμενης εβδομάδας όταν πλέον θα έχει λήξει και τυπικά το καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας, γεγονός που έχει προεξοφληθεί εδώ και καιρό από τις αγορές.

Το ειδικό αυτό καθεστώς, το οποίο αποφασίστηκε τον Ιούλιο του 2018 ειδικά για την Ελλάδα, παρέτεινε στην ουσία, τη στενή τριμηνία επιτήρηση της οικονομίας για άλλα τέσσερα χρόνια (την περίοδο 2018 -2022) μετά τα οκτώ χρόνια των μνημονίων. Το καλοκαίρι του 2018, η Ελλάδα ολοκλήρωσε τυπικά το 3ο μνημόνιο, έχοντας αφήσει πολλές, σημαντικές εκκρεμότητες σε τράπεζες, κόκκινα δάνεια, λειτουργία του δημοσίου, ασφαλιστικό σύστημα, κοινωνική πολιτική, αγορά εργασίας, επιχειρηματικό περιβάλλον, αποκρατικοποιήσεις, απελευθερώσεις αγορών, για τις οποίες κρίθηκε ότι θα πρέπει να παρακολουθείται σε τριμηνιαία βάση. Μάλιστα, για να υπάρχει και μια πλήρης "προσομοίωση" των ετών των μνημονίων, στη συμφωνία για τη διευθέτηση του χρέους, αποφασίστηκε να υπάρχει και μια "δόση" που θα συνοδεύει την υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων.

Έτσι, υιοθετήθηκε η λύση των μεσοπρόθεσμων μέτρων για το χρέος τα οποία θα υλοποιούνταν κάθε εξάμηνο αν η Ελλάδα είχε θετικές αξιολογήσεις. Το ένα από αυτά, ήταν η καταβολή των 5,3 δισ. από τα κέρδη των ομολόγων που αγόρασε η ΕΚΤ και άλλες κεντρικές τράπεζες το 2010, για να συγκρατήσουν την άνοδο των αποδόσεων των ελληνικών τίτλων. Το "κέρδος" προέκυψε από το γεγονός ότι τα ελληνικά ομόλογα των Κεντρικών Τραπεζών, δεν αναχρηματοδοτήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια και δεν συμμετείχαν στο κούρεμα του χρέους του 2011- 2012 (το γνωστό PSI). Τα χρήματα αυτά, έπρεπε να είχαν δοθεί στην Ελλάδα με το τέλος του 2ου μνημονίου, αλλά αυτό, είχε λήξει άδοξα, το καλοκαίρι του 2015.

Η συμφωνία ήταν ότι αν η Ελλάδα τα πήγαινε καλά θα λάμβανε τα κέρδη των ομολόγων σε οκτώ ισόποσες δόσεις των 650 εκατ. ευρώ Στο ίδιο πακέτο μπήκε και ένα επιτοκιακό πέναλτι που είχε η Ελλάδα για ένα δάνειο ύψους περίπου 12 δισ. του 2012 από τον EFSF για την επαναγορά ομολόγων. Η συμφωνία για το δάνειο αυτό προέβλεπε ότι αν δε αποπληρωθεί ως το 2016 η Ελλάδα θα πλήρωνε επιτόκιο αυξημένο κατά 2,5%. Το επιπλέον επιτόκιο έφερνε πρόσθετο κόστος για τόκους ύψους 220 εκατ. ευρώ τον χρόνο. Έτσι λοιπόν, με τα μεσοπρόθεσμα μέτρα υπό αίρεση που αποφασίστηκαν θα δίνονταν 8 ίσες εξαμηνιαίες δόσεις οι οποίες απαρτίζονταν από 650 εκατ. ευρώ από κέρδη ομολόγων και 110 εκατ. ευρώ από την αναβολή πληρωμής του επιτοκίου πέναλτι για ένα εξάμηνο.

Συνέχεια...

Αυστηρός δημοσιονομικός έλεγχος

Στο επίπεδο της επιτήρησης, μαζί με τις μεταρρυθμίσεις, η Ελλάδα ήταν υποχρεωμένη να ανακοινώνει στους δανειστές της κάθε μέτρο με σημαντικό δημοσιονομικό κόστος. Μπορούσε δε να το εφαρμόσει, μόνο μετά από την πλήρη συμφωνία τους και αφού είχε ενσωματώσει και τις προσαρμογές ή τις αλλαγές που θα ζητούσαν η ΕΕ, το ΔΝΤ, ο ESM ή η ΕΚΤ. Η πρώτη σημαντική αλλαγή μετά το τέλος της ενισχυμένης εποπτείας και την ένταξη της χώρας στην αξιολόγηση με βάση το ευρωπαϊκό εξάμηνο είναι και το γεγονός ότι η Ελλάδα δεν θα κρίνεται για κάθε μέτρο που παίρνει αλλά από την επίτευξη ή όχι των στόχων που θα δηλώνει στους πολυετείς προϋπολογισμούς της όπως και τα υπόλοιπα κράτη μέλη της ΕΕ.

Η εικόνα στις αγορές

Με την υιοθέτηση του καθεστώτος ενισχυμένης εποπτείας, η Ελλάδα παρότι είχε ολοκληρώσει το πρόγραμμα προσαρμογής, της έδινε την εικόνα μιας οικονομίας, η οποία βρίσκεται ακόμη σε κίνδυνο χρεοκοπίας. Με πολύ προσεκτικές κινήσεις, η Ελλάδα ξανακέρδισε την θέση της στη διεθνή αγορά ομολόγων. Ωστόσο η απουσία της ελάχιστης επενδυτικής βαθμίδας, καθυστερεί την άρση των εμποδίων, για επενδύσεις από πιο "συντηρητικούς" και κατά συνέπεια πιο μακροπρόθεσμους επενδυτές για τα ελληνικά ομόλογα, όπως τα ασφαλιστικά ταμεία και οι ασφαλιστικές εταιρείες.

Η άρση της ενισχυμένης εποπτείας, θα δώσει ένα σαφές επιχείρημα και στους οίκους αξιολόγησης, να άρουν τις αμφιβολίες τους και να αναβαθμίσουν σταδιακά, μέσα στο 2023, την Ελλάδα τουλάχιστον στη βαθμίδα BBB-.

Περίπου η ίδια εικόνα, υπήρχε και στους ξένους που ήθελαν να προχωρήσουν σε άμεσες επενδύσεις στην Ελλάδα. Η εξωστρεφής πολιτική της Κυβέρνησης έχει αναστρέψει αυτό το κλίμα, αλλά το τέλος της ενισχυμένης εποπτείας θα δώσει μια νέα ώθηση σε ξένες επενδύσεις.

Το πιο θετικό ίσως για υποψήφιους επενδυτές και με την ολοκλήρωση της ενισχυμένης εποπτείας είναι ότι η Ελλάδα αλλάζει γενικά την εικόνα μιας παραπαίουσας οικονομίας που αποτελούσε το "μαύρο πρόβατο" της Ευρώπης.

(Πηγή: capital.gr)

Κίνα: Κίνημα «δεν πληρώνω» στις δόσεις των δανείων – Τι σημαίνει για την κινεζική οικονομία

Σε πρόσφατο άρθρο του για τη στεγαστική κρίση που δείχνει να ξεδιπλώνεται στην Κίνα και η οποία θα μπορούσε να έχει καταστροφικές συνέπειες για όλο τον κόσμο, ο Economist ξεκινά με την παραβολή του γερμανού μαθηματικού Ντέιβιντ Χίλμπερτ. Ο Χίλμπερτ φαντάστηκε ένα ξενοδοχείο με άπειρα δωμάτια. Ακόμη και αν όλα ήταν κατειλημμένα, είχε σημειώσει, το ξενοδοχείο θα μπορούσε να εξυπηρετήσει μια νέα άφιξη, ζητώντας απλώς από τους φιλοξενούμενους να μετακομίσουν στο διπλανό δωμάτιο.

Κάθε νέος επισκέπτης θα μετακόμιζε στο δωμάτιο ενός δεύτερου, εκείνος στο δωμάτιο ενός τρίτου και ούτω καθεξής. Από τη στιγμή που τα δωμάτια ήταν άπειρα, η διαδικασία αυτή δεν θα ολοκληρωνόταν ποτέ.

Επί σειρά ετών, παρατηρεί η οικονομική εφημερίδα, αυτό ήταν περίπου το modus operandi των κινέζων μεσιτών. Και αυτό γιατί πουλούσαν διαμερίσματα, πριν ακόμη τα χτίσουν. Τα χρήματα που συγκέντρωναν για τα διαμερίσματα αυτά, υποτίθεται ότι ήταν αφιερωμένα στην οικοδόμησή τους, ακριβώς όπως τα δωμάτια στο ξενοδοχείο του Χίλμπερτ υποτίθεται ότι ήταν αφιερωμένα σε κάποιον επισκέπτη.

Πουλώντας αέρα

Όμως οι μεσίτες χρησιμοποιούσαν αντ' αυτού τα χρήματα για άλλους σκοπούς – όπως για παράδειγμα, για την αγορά γης. Όταν έφτανε η στιγμή να πληρώσουν τους εργολάβους, απλώς πουλούσαν κι άλλα διαμερίσματα που ακόμη δεν είχαν χτιστεί και χρησιμοποιούσαν τα χρήματα που προέκυπταν από αυτή τη συναλλαγή. Ακριβώς όπως τα δωμάτια στο ξενοδοχείο του Χίλμπερτ κατέληγαν να εξυπηρετούν... τους διπλανούς, οι κινέζοι μεσίτες έχτιζαν κάθε προπωλημένο διαμέρισμα με τα χρήματα της επόμενης προπώλησης. Και από τη στιγμή που υπήρχαν πάντοτε νέοι αγοραστές, η αλυσίδα των συναλλαγών συνέχιζε την πορεία της.

Δυστυχώς, οι κινέζοι μεσίτες πλέον ξεμένουν από δωμάτια. Οι πωλήσεις τους στους 12 μήνες μέχρι τον Ιούνιο μειώθηκαν κατά 22% σε σύγκριση με τους προηγούμενους 12 μήνες. Αυτή η επώδυνη συνειδητοποίηση του... πεπερασμένου των αγοραστών, είχε ως αποτέλεσμα πολλοί μεσίτες να μην έχουν αρκετά μετρητά για να συνεχίσουν να χτίζουν τα διαμερίσματα που έχουν ήδη αγοράσει οι πελάτες τους.

Στη διάρκεια των τελευταίων τριών ετών, οι κινέζοι μεσίτες έχουν αναλάβει τη δημιουργία περισσότερων από έξι δισεκατομμυρίων τετραγωνικών μέτρων ιδιοκτησίας. Έχουν ολοκληρώσει λιγότερα από τα μισά διαμερίσματα. Στο παρελθόν οι αγοραστές δεν μπορούσαν να κάνουν κάτι για αυτές τις καθυστερήσεις. Στο κάτω-κάτω, είχαν ήδη δώσει τα χρήματα.

Συνέχεια....

Δανειακή απεργία

Όμως αν και έχουν πληρώσει τους μεσίτες τους, εξακολουθούν να πληρώνουν τις τράπεζές τους. Και τους τελευταίους μήνες, θυμωμένοι αγοραστές απειλούν να σταματήσουν να πληρώνουν τα δάνειά τους, αν οι μεσίτες δεν συνεχίσουν να εργάζονται για τα διαμερίσματά τους.

Σύμφωνα με έγγραφο που κυκλοφορεί στο διαδίκτυο, αυτή η δανειακή «απεργία» έχει ήδη εξαπλωθεί σχεδόν σε 100 πόλεις και σε περισσότερα από 320 έργα, συμπεριλαμβανομένων της Πόλης του Δράκου, της Πόλης του Παγονιού και της Πόλης του Φοίνικα. Περισσότερα από 40 από τα έργα αυτά βρίσκονται στη Ζενγκζχού, την πρωτεύουσα της επαρχίας Χενάν.

Σε τι βαθμό θα μπορούσε να διαδοθεί αυτό το μοϊκοτάζ; Υπάρχουν όρια. Οι στρατηγικοί οφειλέτες θα μπορούσαν να καταλήξουν σε πιστωτικές μαύρες λίστες, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να λάβουν νέα δάνεια. Και στην Κίνα, σύμφωνα με την S&P Global, έναν οίκο αξιολόγησης, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν μπορούν να κηρύξουν πτώχευση αφού «δεν θα γίνει ποτέ διαγραφή των χρεών τους».

Στο πιο σκοτεινό σενάριο, δάνεια αξίας \$350 δισεκατομμυρίων θα μπορούσαν να «κοκκινίσουν», σύμφωνα με την S&P Global. Αυτό αντιστοιχεί περίπου στο 1,3% του συνόλου των τραπεζικών δανείων, ποσοστό επαρκές για να θέσει σε κίνδυνο μικρότερου μεγέθους πιστωτικά ιδρύματα, όμως όχι αρκετό ώστε να αποτελέσει συστηματική απειλή για το τραπεζικό σύστημα.

Η πραγματική σημασία του μοϊκοτάζ

Η πραγματική σημασία του μοϊκοτάζ, όμως, βρίσκεται αλλού. Δείχνει ότι τα κινεζικά νοικοκυριά δεν πιστεύουν πια ότι αν προ-αγοράσουν ένα διαμέρισμα, είναι δεδομένο και ότι θα το αποκτήσουν. Αυτή η απώλεια εμπιστοσύνης δεν αφορά μόνο τους διαδηλωτές. Εμφανίζεται επίσης και στις αποδυναμωμένες προπωλήσεις.

Η επιφυλακτικότητα των Κινέζων απέναντι στις προ-αγορές αποτελεί μεγαλύτερη απειλή για την κινεζική οικονομία από την άρνηση καταβολής των δόσεων των δανείων που έχουν ήδη ληφθεί. Οι αδύναμες πωλήσεις θα περιορίσουν περαιτέρω τα έσοδα των μεσιτών, επιβραδύνοντας ακόμη περισσότερο την παράδοση των ακινήτων και βαθαίνοντας την απογοήτευση των αγοραστών.

Πώς μπορεί να σπάσει αυτός ο φαύλος κύκλος; Σύμφωνα με τον Economist, στη Χενάν δυο κρατικές εταιρείες (μια μεσιτική και μια τράπεζα) έχουν δημιουργήσει ταμείο ανάκαμψης για τα έργα που αντιμετωπίζουν προβλήματα, προκειμένου να συμβάλλουν στην ολοκλήρωσή τους. Όμως οι τοπικές κινεζικές κυβερνήσεις δεν διαθέτουν τα αναγκαία κονδύλια για να αναζωογονήσουν την εμπιστοσύνη του πληθυσμού, σύμφωνα με τον Άντριου Μπάτσον της Gavekal Dragonomics, μιας ερευνητικής εταιρείας.

Λύσεις και κίνδυνοι

Ο Μπάτσον πιστεύει ότι ένα αξιόπιστο σχέδιο απαιτεί τη συμμετοχή της κεντρικής κυβέρνησης. Η τελευταία, διστάζει εύλογα να διοχετεύσει περισσότερους πόρους σε έναν τομέα που ήδη καταλαμβάνει υπερβολικά μεγάλο μέρος της οικονομίας. Όμως η επένδυση νέων χρημάτων σε έργα που έχουν καθυστερήσει, θα μπορούσε να έχει διπλό όφελος βοηθώντας τόσο στην ολοκλήρωση των αγορασμένων διαμερισμάτων, όσο και στην ανοικοδόμηση της εμπιστοσύνης των Κινέζων στις προπωλήσεις.

Μακροπρόθεσμα, η μόνη λύση είναι ο περιορισμός της προπώλησης, προειδοποιεί ο Economist. Διαφορετικά, η εμπιστοσύνη αργά ή γρήγορα θα χαθεί και πάλι. Και η κρίση που θα προκύψει, μπορεί να σταθεί αρκετή για να κλονίσει το σύνολο της κινεζικής οικονομίας – γεγονός που θα προκαλούσε τριγμούς σε όλο τον πλανήτη.

Πηγή: Economist, in.gr

Ντάλι (Fed): Είναι πολύ νωρίς για να κηρύξουμε τη «νίκη» κατά του πληθωρισμού

Είναι πολύ νωρίς για τη Fed να «κηρύξει τη νίκη» στον αγώνα της ενάντια στον αυξημένο πληθωρισμό, προειδοποίησε ανώτατο στέλεχος της αμερικανικής κεντρικής τράπεζας, καθώς τα νεότερα στοιχεία για τον μήνα Ιούλιο έδειξαν μια αποκλιμάκωση στις τιμές καταναλωτή.

Σε συνέντευξή της στους Financial Times, η Μέρι Ντάλι, πρόεδρος του υποκαταστήματος της Fed στο Σαν Φρανσίσκο, δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο τρίτης συνεχόμενης αύξησης των επιτοκίων κατά 0,75 ποσοστιαίες μονάδες στην επόμενη συνεδρίαση που θα αφορά στην πολιτική της κεντρικής τράπεζας τον Σεπτέμβριο, αν και σηματοδότησε την αρχική υποστήριξή της στην κατεύθυνση της Fed να επιβραδύνει τον ρυθμό αύξησης των επιτοκίων της.

Προβληματισμός για το ρυθμό σύσφιγξης της νομισματικής πολιτικής

Οι δηλώσεις της έρχονται εν μέσω έντονης συζήτησης σχετικά με το πόσο γρήγορα η Fed θα συσφίξει τη νομισματική πολιτική το δεύτερο εξάμηνο του 2022, καθώς αύξησε τα επιτόκια με τον ταχύτερο ρυθμό από τις αρχές της δεκαετίας του 1980, στο πρώτο εξάμηνο του τρέχοντος έτους. Το επιτόκιο ομοσπονδιακών κεφαλαίων, το οποίο κυμάνθηκε κοντά στο μηδέν τον Μάρτιο, είναι πλέον σταθερό μεταξύ 2,25% και 2,50%.

«Υπάρχουν καλά νέα για τα μηνιαία δεδομένα ότι καταναλωτές και επιχειρήσεις λαμβάνουν κάποια ενίσχυση, αλλά ο πληθωρισμός παραμένει πολύ υψηλός και δεν πλησιάζει τον στόχο μας για τη σταθερότητα των τιμών», είπε η Ντάλι την Τετάρτη, με τα τελευταία στοιχεία που αφορούν στον δείκτη τιμών καταναλωτή να δείχνουν ότι «φρέναρε» μεταξύ Ιουνίου και Ιουλίου και με τον πληθωρισμό να υποχωρεί στο 8,5% τον Ιούλιο.

Ωστόσο, οι τιμές σε κρίσιμους τομείς για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις, όπως η ενέργεια και τα τρόφιμα – ανέβηκαν υψηλότερα, με αποτέλεσμα την άνοδο του πληθωρισμού των υπηρεσιών που η Ντάλι είπε ότι δείχνει ελάχιστα σημάδια μετριασμού.

«Αυτός είναι ο λόγος που δεν θέλουμε να κηρύξουμε νίκη στον πληθωρισμό που υποχωρεί (...) δεν έχουμε τελειώσει ακόμα», κατέληξε.